

triglav

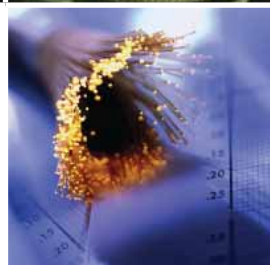
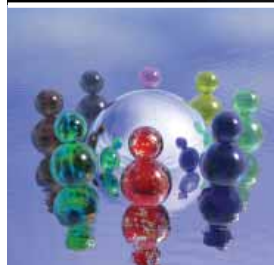
VESNIK

TRIGLAV KOPAONIK A.D.O.

Vesnik broj 1, januar 2009. glasilo kompanije Triglav Kopaonik a.d.o.

JUBILEJI

MEĐU NAMA ► RADOVANJE

Drage kolege,

Dok ovo pišem, kroz prozor posmatram proleće u januaru. Priznajem, sunce me raduje posle jakog mraza i hladnih dana. Razmišljam kako se radost krije u malim stvarima; deci, porodici, novoj godini, poslu...

Raduje me što su kolege počele da se javljaju i da nam šalju svoje predloge i komentare. Zahvaljujući tome smo ovaj broj Vesnika uredili prema sugestiji naše drage kolegice Slavice Janušević. Podsetila nas je da u Triglav Kopaoniku imamo i veterane koji u našoj kući rade već 30 godina. Zato sa vama delimo njihova razmišljanja i utiske.

Veselim se i što se našoj redakciji pridružilo još jedan član, kolegica koja je za ovaj broj Vesnika napisala tekst na temu poslovne komunikacije. Predlažem da ga pročitate.

Želim da ove godine dobro radimo i da se radujemo zajedno. Nastavite da nam šaljete svoje predloge. Trudićemo se da ih uvažimo. Adresa za vaše komentare ostaje ista vesnik@triglav.rs. Pišite.

Pozdravlja vas,

Gordana Vrdoljak, urednica

SADRŽAJ

Uvodnik

G. Milan Skok, predsednik uprave Triglav Kopaonik a.d.o.

Tradicija za budućnost ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ str. 3

Tema broja

Jubileji

Od prvog posla do penzije ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ str. 4

Savremeno poslovanje

Poslovna komunikacija -

Potrebno je samo malo dobre volje ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ str. 6

Vesti

Za decu naših zaposlenih

Najbolji sa najboljim

Veliko srce Triglava ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ str. 8

Milan Skok, predsednik uprave Triglav Kopaonik

Na početku

TRADICIJA ZA BUDUĆNOST

► Nekako po navici početak godine je vreme za prisećanje na događaje koji su obeležili onu staru, koju smo ispratili pre mesec dana. Sećamo se, uglavnom, lepih stvari, iako smo svesni da je godina za nama bila veoma teška.

Najave za 2009. godinu, u kojoj smo evo već mesec dana, nisu optimistične. Svakodnevno slušamo vesti o ekonomskoj krizi koja je zahvatila svet i neminovno se odražava i na situaciju ovde, o otpuštanju radnika, novim sukobima i starim problemima koji se s godinama samo produbljuju...

Zato je pomisao da imam čast da radim sa ljudima kojima su važni tradicija, odanost i sigurnost veoma ugodna. Kod nas u Triglav Kopaoniku rade upravo takvi ljudi, koji već nekoliko decenija svog radnog veka provode u našoj kompaniji.

Ističem tradiciju, odanost i sigurnost. Tradicija nije uvek nešto što je staro i što datira iz daleke prošlosti. Tradiciju gradimo svakodnevno. Zato je nama u Triglav Kopaoniku veoma važno da se za nas kaže da smo tradicionalno pouzdani, poslovni, sposobni, ali i da smo tradicionalno uspešni.

Bavimo se osiguranjem, poslom u čijem korenu reči je sadržana reč sigurnost. Važno nam je da su naši klijenti sigurni da ćemo uraditi ono što je za njih najbolje, da ćemo im ponuditi proizvod koji im najviše odgovara i da ćemo se dobro brinuti o njima sve vreme dok poslujemo zajedno.

Odanost nije samo fraza. Odanost ili vernost znači da smo naučili da poštujemo razlike i da smo spremni na kompromise. Svako od nas se na poslu ponekad naljuti na klijenta ili poslodavca. Odanost znači da je kompanija nešto dobro uradila za pojedinca, kao i pojedinac za nju. Zato je važno da, bez obzira na probleme, postoji međusobno poverenje i odanost kompanije i pojedinca.

Nije mi namera da držim predavanje iz etike. Želim da našim kolegama, koji u Triglav Kopaoniku provode već deset, dvadeset ili trideset godina, čestitam jubilej. Smatram da svako za tako predan rad zaslužuje i čestitke i nagradu.

Želim da novu godinu i prvi broj našeg časopisa u njoj započujemo lepim temama. Jubileji to, svakako, jesu.

Biće vremena da se bavimo proizvodima, uslugama, krizama i planovima jer nas u godini koja je pred nama očekuju veliki izazovi. Duboko verujem da ćemo se ponašati kao dobri domaćini i da ćemo zajedno uspeti da prebrodimo ovu godinu, da ćemo biti bolji i uspešniji na njenom kraju, nego što smo sada, na njenom početku.

Želim da se svi u ovoj godini osećamo tradicionalno sigurno u kompaniji koja nam je odana i kojoj smo odani.

Milan Skok, predsednik uprave Triglav Kopaonik

OD PRVOG POSLA DO PENZIJE

Ovaj broj Vesnika posvetili smo našim kolegama koji u Triglav Kopaoniku rade već nekoliko decenija. Za deset godina rada nagrađeni su: Vladimir Lačković, Žarko Bojović, Biljana Kovačević, Vukica Atanacković, Vladeta Radić i Vlastimir Stamenković. Dvadeset godina u našoj kompaniji proveli su Zoran Savkić i Dušica Nović. Punih 30 godina sa nama su Ljiljana Tufegčić, Dragica Košutić i Slavica Janušević, koje za Vesnik govore o svojim utiscima o radnom veku provedenom u našoj kompaniji.

Volela bih da penziju dočekam ovde

Ljiljana Tufegčić je u Triglavu počela da radi 15. decembra 1978. godine kada joj je bilo 23. Poslednje tri i po godine radi kao blagajnica. Počela je u Odeljenju života na knjiženju premija osiguranja, u vreme kada je životno osiguranje bilo glavni vid osiguranja i kada je svaki zaposleni vodio evidenciju o oko 5.000 osiguranika. Nakon smanjenja broja zaposlenih u ovoj službi Ljiljana je menjala sektore da bi, od 2003. godine prešla u Službu finansija, gde i danas radi.

Čega se sećate iz perioda kada ste počeli da radite u Triglavu?

Bilo je dosta koleginica i divno smo se slagale. Radilo se ručno i bilo je puno posla, ostajalo se prekovremeno, posao se nosio kući, ali nije bilo nervoze. Lepo smo se družili, posebno na susretima Triglava svake godine u Sloveniji. To su bila okupljanja za pamćenje.

Koliko se Triglav tokom godina promenio?

Promenio se. Sada je mnogo veći. Zapošljava mnogo više ljudi. Ima tri puta više predstavništava nego kad sam ja počinjala da radim. Došlo je puno mladih, obrazovanih i sposobnih ljudi. Posao se razvio, postoje nove vrste osiguranja, a promenom tehnologije promenio se i način rada. Ono što je ostalo isto je da se, kao i na početku, i sada puno radi.

Šta za vas znači ovaj jubilej?

Ovaj jubilej mi je veoma važan, posebno zato što smo uspeli da opstanemo, naročito tokom 90-ih. Srećna sam što sam u jednoj firmi ostvarila 30 godina radnog staža. Što imate više godina staža, to više cenite sigurnost koju vam stabilan posao donosi. Mislim pri tom i na finansijsku i na psihičku sigurnost. Triglav je tokom svih ovih godina znao da ispoštuje radnike i volela bih da i penziju dočekam ovde.

Ljubav prema poslu

Dragica Košutić u Triglavu radi od 15. oktobra 1978. godine. Danas radi u Službi za kontrolu kao kontrolor dokumenata stroge evidencije. Pre toga, radila je u Službi osiguranja lica kao kontrolor inkasa životnih osiguranja i u Službi finansija kao referent za naplatu potraživanja, a u Privatnom sektoru kao zastupnik u osiguranju.

Čega se sećate iz perioda kada ste počeli da radite u Triglavu?

Ono što je danas nezamislivo, a karakterisalo je vreme kada sam ja počinjala da radim, je to da se sve radilo ručno. Ono čega se sećam, a nije se promenilo, su red, rad i disciplina. Triglav se uvek odlikovao svojom ekspeditivnošću, korektnim odnosom prema osiguranicima, naročito prema oštećenima. Triglav je značio sigurnost i poverenje.

Osećaj sigurnosti

Slavica Janušević u Triglavu radi od 15. maja 1978. godine. Ovo je njen prvi i jedini posao. Počela je sa 19 godina i bila najmlađa među zaposlenima. Prvo je radila u Službi finansija kao daktilografkinja, zatim je prešla u Službu za likvidaciju gde je provela punih 15 godina. Od tada radi na sadašnjem radnom mestu, kao referent za obradu i unos podataka.

Čega se sećate iz perioda kada ste počeli da radite u Triglavu?

Meni je sama reč osiguranje, a posebno Triglav, označavala nešto najbolje. Ja i svi oko mene smo razmišljali na način „stvarno si imao sreće da se tu zaposliš“. Bilo je mnogo posla. Radilo se skoro dan-noć. Firma je bila mlada, rukovodstvo dobro, odlične plate. Nekako su mi svi zavideli što radim u Triglavu. Govorili su mi: “Blago tebi.”

Koliko se Triglav tokom godina promenio?

Sve se jako promenilo. Ranije se sve radilo ručno, a sada smo tehnološki potpuno osposobljeni. Promenila se i organizacija posla. Nekada smo uz svoj, obavljali i dva-tri druga posla povremeno, a sada se tačno zna šta je čiji posao.

Šta za vas znači ovaj jubilej?

Meni je veoma značajan. Velika je sreća raditi u kontinuitetu i u nesigurnim vremenima imati siguran posao. Osećaj sigurnosti rada u dobrostojećoj firmi je dragocen. Mogu vam reći da sam zadovoljna. Moje jedino nezadovoljstvo je što nisam dobila stan u vreme kada je to bilo realno moguće.

Na odnos između firme i zaposlenih ja gledam kao na prijateljski odnos, gde svako nešto daje, ulaže. Triglav je meni omogućio siguran posao, a ja sam, kao i moje kolege, pored vrednog obavljanja posla, mnoge svoje prijatelje i rođake pridobila da postanu naši osiguranici. To međusobno uvažavanje omogućava da stvari traju.

Koliko se Triglav tokom godina promenio?

Promenio se, normalno, kao i svi koji su u eri razvoja elektronike i bici na tržištu hteli da budu spremni za nove izazove. Zahvaljujući tehnici olakšan je i ubrzan rad zaposlenih, kojih je danas znatno više nego u vreme kada sam ja počinjala u Triglavu. Uvođenjem centra za automatsku obradu podataka omogućena je brza i pristupačna informacija o svakom osiguranju i o svakom osiguraniku.

Šta za vas znači ovaj jubilej?

Ostvariti tri decenije radnog staža u jednoj firmi, pogotovo u okolnostima koje su na ovim prostorima obeležile to vreme, zaista smatram pravim podvigom. Moram reći da vreme koje sam provela radeći u osiguranju sigurno znači i nespornu ljubav prema tom poslu. Kontakti sa novim ljudima, dinamika terena, pa ako hoćete, i stalna provera sopstvenih sposobnosti da nekoga ubedite u valjanost osiguranja predstavljaju i stalno suočavanje sa samim sobom koje uvek doprinosi krepkosti duha.

POSLOVNA KOMUNIKACIJA - POTREBNO JE SAMO MALO DOBRE VOLJE

Pre dva meseca u Vesniku smo predstavili novu stručnu saradnicu za pravne poslove – Jugoslavu Zrnić. U međuvremenu, ona je postala i saradnica naše redakcije i u ovom broju, sa svima nama, deli svoja razmišljanja na temu poslovne komunikacije.

Jugoslava Zrnić

► Od oktobra meseca prošle godine, kada sam postala član naše firme, redovno čitam Vesnik od početka do kraja i veoma mi se dopadaju tekstovi na temu poslovne komunikacije. Pitate se zašto i šta tu ima da mi se dopada ili ne. Evo i odgovora. Komunikologija je nauka koja me veoma zanima i u svoje slobodno vreme čitam literaturu koja obrađuje ovu problematiku, naročito poslovnu komunikaciju. Pod tim podrazumevam čitanje ozbiljnih knjiga stranih i domaćih autora,

ali i čitanje časopisa. Preciznije rečeno, to je podrazumevalo i čitanje časopisa, što više nije slučaj.

Izgleda da je postalo pravilo za sve oblasti života, pa i za sferu poslovne komunikacije, da u skupim časopisima, punim lepih fotografija, odštampanih na vrlo kvalitetnom papiru dobijamo naredbe o tome šta se sme, odnosno šta se nikako ne sme obući i obući, koja boja, kakav kroj, dužina suknje, cipela sa špicom ili bez, kako stisnuti ruku, kako se smejati i koliko tom prilikom da otvorimo usta, da li da zabacimo glavu u nazad ili u stranu, kako da čitamo neverbalne znake kao što su prekrštene ruke, otvoreni ili zatvoreni dlanovi, razmak između nas i sagovornika... i tako bez početka i kraja, do apsurdna. Početak i kraj, tačnije suština svih odnosa, pa i poslovnih, bilo gde na kugli zemaljskoj da se nalazimo, jesu dobra namera, želja, energija, sve ono što nas oplemenjuje, naročito kada to dobro u nama delimo sa drugima.

Čitajući gore pomenute časopise pitala sam se kome se ovi ljudi obraćaju i da li stvarno misle da ne mogu sama da procenim šta treba, a šta ne. U krajnjem slučaju, posao većine nas, takozvanih običnih ljudi, nije da »izgledamo«, već da radimo neki ozbiljan, najčešće umni posao za koji snosimo odgovornost, pa nam krajnji cilj nije oblačenje, obuvanje, boja laka za nokte i dužina suknje, već zadovoljni klijenti, efikasno obavljen posao i najbolji utisak o nama i kompaniji čijeg tima smo član. U svemu tome primerena odeća, lepo ponašanje, ljubaznost, poslovnost i pre svega

stručnost se podrazumevaju.

Vesnik ovu tematiku obrađuje na jedan fin, nenametljiv način, više kao sugestiju, a mnogo manje kao imperativ. Zato ga još uvek čitam, iako nije upakovan ni približno onim skupim časopisima koji koštaju kao jedna dobra knjiga, a nude mnogo manje.

Bez obzira na pročitane literaturu, predavanja stručnjaka, pohađanje kurseva o komunikaciji, moji najjači utisci vezani za ovu temu su istovremeno i najstariji i najjednostavnije izrečeni.

Prvi utisak je rečenica kojom me je baka u detinjstvu ispraćala iz kuće, a koja glasi: »Sine, na ulicu izađi uvek lepo obučena i lepo se ponašaj«. To je bilo sve, i ja sam tačno znala šta to podrazumeva, bez objašnjenja iz skupih časopisa, naravno, za to su se, prethodno, pobrinuli moji roditelji.

Drugi utisak je rečenica kojom se stariji gospodin, gostujući u televizijskoj emisiji, obratio publici: »Uvek se obucite tako da vas ne bude sramota da se tako obučeni pojavite pred Bogom«.

Odlazeći prvi put na službeni put u novembru prošle godine, posetila sam kolege u Predstavništvu Čačak. Verujte mi da uopšte ne mogu da se setim kako su koleginice i kolege bili obučeni, ali se odlično sećam iskrenog osmeha i srdačne dobrodošlice. Istu dobrodošlicu sam kasnije osetila i u Predstavništvu u Kikindi i u

Glavnoj filijali u Novom Sadu. Dakle, suština je uvek važnija od forme, pa tako i na ovom polju. Direktnan pogled oči u oči, jak stisak

ruke, iskren osmeh i srdačnost, koja nas na ovim prostorima odlikuje, ne može da zameni nijedan brendirani komplet, niti najskuplja obuća, baš kao što navedeno ne može da popravi štetu nastalu zbog bezobrazluka, neljubavnosti i neposlovnosti.

Završavam puna optimizma jer sam videla da znamo i možemo da budemo reprezentivi moderne i uspešne kompanije i ponosna što sam deo takvog tima.

Početak i kraj, tačnije suština svih odnosa, pa poslovnih, bilo gde na kugli zemaljskoj da se nalazimo, jesu dobra namera, želja, energija, sve ono što nas oplemenjuje, naročito kada to dobro u nama delimo sa drugima.

Direktnan pogled oči u oči, jak stisak ruke, iskren osmeh, i srdačnost koja nas na ovim prostorima odlikuje, ne može da zameni nijedan brendirani komplet, niti najskuplja obuća.

Za decu naših zaposlenih

► Devedesetoro dece naših zaposlenih obradovalo se i ove Nove godine paketićima u koji su sadržali igračke i slatkiše. U pozorištu Slavija za decu zaposlenih iz Beograda organizovana je pozorišna predstava „Čudno društvo“. Decu su, pored predstave, dočekali okićena jelka i Deda Mrz.

Najbolji sa najboljim

► Triglav Kopaonik, jedna od najuspešnijih domaćih kompanija, odlučio je da finansijski pomogne košarkaškom klubu Partizan, najuspešnijem sportskom kolektivu u Srbiji, koji se plasirao u top 16 Evrolige. Seniori Partizana nastaviće da ređaju svoje uspehe uz pomoć Triglav Kopaonika. Ovo je način da se utiče na pravilan razvoj i usmeravanje omladine u Srbiji.

Fotografija desno: Nenad Kačarević, pomoćnik generalnog direktora i Milenko Tepić, prvotimac

Veliko srce Triglava

► Triglav Kopaonik tradicionalno pomaže decu sa posebnim potrebama. I ove godine Triglav je obezbedio novogodišnje paketiće koji su obradovali ove mališane. Na fotografiji možete videti samo delić radosti u očima ove dece. Snimak dodele paketića možete pogledati na web portalu www.triglav.rs.

